

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

42829

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

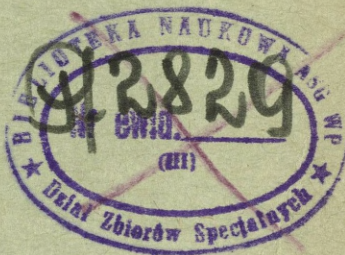
KATEDRA DOWODZENIA

JAWNE
SŁUŻBOWEGO

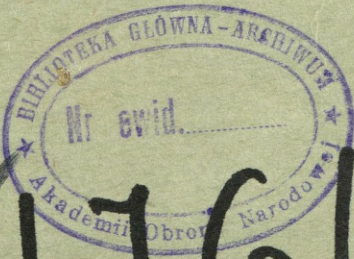

Egz. nr ... 1

płk dr Bogdan TARASIUK

REDAGOWANIE I PRZESYLANIE INFORMACJI
W PZSDW ZT
Wykład

47641

42829

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

KATEDRA DOWODZENIA

JAWNE
SŁUŻBOWEGO

Egz. nr ... 1

płk dr Bogdan TARASIUK

REDAGOWANIE I PRZESYLANIE INFORMACJI

W PZSDW ZT

Wykład

 47641

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

KATEDRA DOWODZENIA

JAWNE

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

PRZEKLASYFIKOWANO

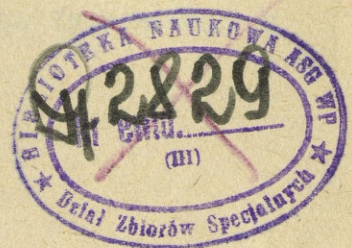
Protokół Nr 54305

~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~
Egz.nr .1.

płk dr Bogdan TARASIUK

REDAGOWANIE I PRZESYŁANIE INFORMACJI
W PZSDW ZT

Wykład - II KWL

ZATWIERDZAM
SZEFE KATEDRY DOWODZENIA

płk. doc. dr Teofil WOJCIK

PLAN - KONSPEKT

do przeprowadzenia zajęcia ze słuchaczami II KWL

TEMAT 5: REDAGOWANIE I PRZESYŁANIE INFORMACJI W PZSDW ZT

CEL: Zapoznać słuchaczy z ogólnymi zasadami formalizacji wiadomości, sposobami redagowania i przesyłania informacji w PZSDW ZT

CZAS: 2 godziny lekcyjne /90 min./

METODA: Wykład

ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE:

1. Charakterystyka wiadomości przesyłanych w PZSDW ZT.
2. Struktura i skład wiadomości.
3. Zasady formalizacji i redagowania wiadomości.
4. Przesyłanie informacji w PZSDW ZT.
 - 4.1. Organizacja procesu informacyjnego w PZSDW ZT.
 - 4.2. Wymiana informacji w podsystemie ogólnowojskowym

PZSDW ZT.

ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE:

A. Schematy:

1. Sprzężenie elementów PZSDW ZT z systemem łączności DPanc, nr bibl. 07807.
2. Strukturalno-funkcjonalny schemat PZSDW ZT, nr bibl. 07809.
3. Harmonogram organizacji procesu informacyjnego PZSDW ZT, nr bibl. 08016.
4. Adresy abonentów sieci transmisji danych PZSDW ZT, nr bibl. Pf. 7859.

B. LITERATURA:

1. Zasady bojowego zastosowania PZSDW ZT, podręcznik, nr bibl. 02246.
2. Zasady formalizacji wiadomości w podsystemie ogólnowojskowym PZSDW ZT, instrukcja, nr bibl. Pf. 2626.
3. Polowy zautomatyzowany system dowodzenia wojskami związku taktycznego - PZSDW ZT /struktura, charakterystyka, organizacja i zasady wykorzystania/, podręcznik, nr bibl. 02257.

1. CHARAKTERYSTYKA WIADOMOŚCI PRZESYŁANYCH W PZSDW ZT

Wymiana informacji pomiędzy użytkownikami PZSDW ZT przy wykorzystaniu urządzeń transmisji danych, realizowana jest metodą przesyłania wiadomości od źródeł jej powstania /nadawcy/ do odbiorcy.

Kanałami transmisji danych można przesyłać wiadomości sformalizowane i niesformalizowane z tym, że w systemie zautomatyzowanym przy wykorzystaniu EKO przesyłane są tylko wiadomości sformalizowane. Wiadomości niesformalizowane mogą być przesyłane jedynie w systemie półzautomatyzowanym, bez wykorzystania EKO i urządzeń kreślących.

Wiadomość jest to informacja wyrażona w języku naturalnym, częściowo sztucznym /język nauk szczegółowych/ lub sztucznym budowanym na wzór naturalnego /np. esperanto/.^{x/}

Wiadomość zawarta jest tylko w słowach jakoś utrwalonych lub aktualnie wypowiedzianych.^{x/}

Wiadomość sformalizowana /komunikat/ jest to zbiór informacji, której treść wyrażona jest literami, cyframi, umownymi znakami i specjalnymi terminami, ułożonymi w ustalonym porządku /kolejności/, według przyjętych zasad, przedstawiających wyrazy, frazy, zdania i teksty.^{x/}

Wiadomości krążące w PZSDW ZT dzielą się na wejściowe i wyjściowe.

Do wiadomości wejściowych zalicza się wszystkie rodzaje wiadomości wykorzystywane w procesie wymiany informacji pomiędzy osobami funkcyjnymi i EKO.

W procesie dowodzenia wojskami z wykorzystaniem PZSDW stosuje się następujące typy wiadomości wejściowych:

- komendy i sygnały dowodzenia bojowego;
- meldunki;
- zapytania;
- rozkazy /komendy/ dla EKO;
- polecenia;
- pokwitowania;
- zadania bojowe.

Komendy i sygnały wykorzystywane są do operatywnego dowodzenia wojskami, są wiadomościami o specjalnej strukturze /szczegółowo o tej formie wiadomości - w części wykładu dotyczącej redagowania wiadomości/.

^{x/} Mała encyklopedia prakseologii i teorii organizacji.

Meldunki zawierają informacje o obiektach wojsk własnych oraz przeciwnika /położeniu, składzie i stanach ilościowych/ i warunkach ich działań. Mogą to być meldunki terminowe i doraźne. Dostarczają one dla EKO danych niezbędnych do realizacji ZOT informacyjnych i obliczeniowych.

Zapytania są to zapotrzebowania na wyprowadzenie z EKO rezultatów ZOT informacyjnych i obliczeniowych.

Zapytania mogą być standardowe i niestandardowe.

Na zapytania standardowe wyprowadzany jest z EKO ściśle określony zestaw informacji. Na zapytania niestandardowe wydawana jest informacja o objętości zależnej od warunków określonych w zapytaniu.

Rozkazy /komendy/ dla EKO przeznaczone są do korekcji /aktualizacji/ zbiorów informacji, a także do zmiany reżimu pracy EKO na okres przetwarzania zgłoszenia.

Polecenia są specyficznymi rozkazami dla EKO na zmianę danych stałych. Są one wykorzystywane przede wszystkim w procesie adaptacji systemu.

Pokwitowania są to informacje potwierdzające fakt otrzymania jakiegokolwiek wiadomości.

Zadania bojowe zawierają informacje o podjętej przez dowódcę decyzji. Są one przesyłane tylko pomiędzy osobami funkcyjnymi, bez udziału EKO.

Do wiadomości wyjściowych zalicza się wszystkie posłane wiadomości wyprowadzane z EKO i będące wynikiem /rezultatem/ rozwiązywania zadań operacyjno-taktycznych lub wykonania funkcji kontrolnej /informacje o błędach/.

Są to:

- meldunki;
- wyniki rozwiązywania ZOT;
- wiadomości kontroli funkcjonalnej.

Meldunkami wyjściowymi są wiadomości wyprowadzane z EKO do jednej lub kilku osób funkcyjnych /według określonej listy/. Realizowane są one w EKO na podstawie meldunków wejściowych przesyłanych do EKO przez inne osoby funkcyjne.

Wyniki rozwiązywania ZOT są odpowiedzią na zapytania standardowe i niestandardowe osób funkcyjnych. Są one wydawane w ustalonym formacie. Wyniki ZOT informacyjnych mogą być wydawane w odpowiedzi na

zapytania osób funkcyjnych lub obligatoryjnie /według określonego programu/. Mogą być one wydawane bezpośrednio na mapy osób funkcyjnych.

W wiadomościach kontroli funkcjonalnej przekazywane są przez EKO dane o:

- obecności błędów występujących w sformalizowanych dokumentach /wiadomościach/ wejściowych przygotowywanych i wyprowadzanych przez osoby funkcyjne w celu aktualizacji zbioru danych lub rozwiązania ZOT;

- przypadkach naruszenia dostępu do zbiorów informacji;
- usterkach pracy urządzeń.

Wszystkie wiadomości /wejściowe i wyjściowe/ wykorzystywane w procesie rozwiązywania ZOT i adaptacji systemu są przygotowane i przekazywane do EKO w ściśle określonej /sformalizowanej/ postaci. Do ich opracowania wykorzystywane są blankiety kodogramów znajdujące się w pamięci SEMC WDSz.

Wiadomości wykorzystywane do bezpośredniej wymiany informacji pomiędzy osobami funkcyjnymi /bez udziału EKO/ mogą być przygotowywane i przekazywane w postaci niesformalizowanej.

Przy wykorzystaniu środków automatyzacji i urządzeń transmisji danych przesyła się wiadomości w postaci specjalnych kodogramów. Objętość kodogramu nie może przekraczać 402 znaków. Wiadomość może składać się z jednego lub kilku kodogramów. Zaleca się przesyłać wiadomości składające się z jednego kodogramu.

2. STRUKTURA I SKŁAD WIADOMOŚCI

Każda wiadomość przesyłana w postaci kodogramu składa się z:

- części adresowo-służbowej;
- części informacyjnej.

Część adresowo-służbowa wiadomości służy do adresowania przesyłanych wiadomości i określenia służbowych cech identyfikacyjnych wiadomości z konkretną postacią dokumentu.

Składa się ona z części adresowej zawierającej adresy nadawcy i odbiorcy /odbiorców/ wiadomości i części służbowej określającej: rodzaj wiadomości, sposób jej przedstawiania, typ wiadomości, wielkość wiadomości i inne dane służbowe.

Część adresowo-służbowa wiadomości obejmuje:

- cechę pilności i dokumentowania /CPiD/;
- adres odbiorcy /AO/;
- kryptonimy wywoławcze odbiorców przy pracy w reżymie okólnikowo-wybiórczym /KWOW/;
- identyfikator rodzaju języka /IRJ/;
- adres nadawcy /AN/;
- numer porządkowy kodogramu w wiadomości /NPK/;
- numer ostatniego kodogramu w wiadomości /NOK/;
- numer wiadomości /NW/.

Przykład struktury części adresowo-służbowej:

Nazwa pozycji	CPiD	AO	KWOW	IRJ	AN	NPK	NOK	NW
Ilość znaków	1	5	6	1	5	1	1	1
Przykład	C	11A1II	-	M	11A6II	-	-	001

Część adresowo-służbowa jest identyczna dla wiadomości sformalizowanej i niesformalizowanej. Przy czym część adresowo-służbowa wiadomości aformalizowanej kierowanej do EKO jest na stałe zapisana w blankietach kodogramów, znajdujących się w pamięci SEMC WDSz i nie wymaga redagowania przez użytkownika /nadawcę/.

Dla usprawnienia redagowania części adresowo-służbowej, adres własny i sześć /6/ wybranych adresów abonentów, w tym przełożonego i EKO, zapisanych jest w pamięci SEMC WDSz i odzwierciedlonych na klawiaturze PRSK.

Drugą częścią wiadomości jest część informacyjna redagowana każdorazowo przez nadawcę informacji.

Część informacyjna wiadomości składa się z:

- części identyfikacyjnej;
- części znaczeniowej /tekstowej/, która zawiera:
 - informacje stałe /słowa bazowe/;
 - informacje zmienne /redagowane przez użytkownika/.

Część identyfikacyjna określa typ wiadomości /komenda, meldunek, zapytanie itp./ oraz sposób wydawania wiadomości /tabelaryczna, niepozycyjna itp./.

Część znaczeniowa /tekstowa/ zawiera faktyczną treść informacji. Może ona być sformalizowana lub niesformalizowana.

Część znaczeniowa /tekstowa/ sformalizowana składa się:

- ze słów bazowych, stale występujących w danego typu kodogramie /blankiecie/;
- z informacji zmiennych redagowanych przez użytkownika przy pomocy PRSK, KAN i UZW.

Słowa bazowe i informacje zmienne przypisane do tych słów tworzą frazy. Kilka fraz wzajemnie powiązanych, opisujących jeden przedmiot, obiekt, czy zjawisko tworzą rekordy /zdania/.

3. ZASADY FORMALIZACJI I REDAGOWANIA WIADOMOŚCI

Redagowanie wiadomości odbywa się przy pomocy PRSK, KAN i UZW. Rozpoczynając redagowanie dowolnej wiadomości w pierwszej kolejności określa się CPiD wiadomości.

CPiD przedstawia kategorię pilności i sposób dokumentowania jej u użytkownika i w punktach retranslacji.

Wiadomość może być przesyłana z dokumentowaniem jej w punktach retranslacji lub bez dokumentowania. Np. meldunek o sytuacji przesyłany do EKO w ramach ZOT 111 i 112 może być dokumentowany w WDSz dowódcy /szefa sztabu dywizji/ lub przesyłany bezpośrednio do EKO.

Kategoria pilności określa priorytet /kolejność/ przesyłania, przetwarzania i wydawania informacji.

W PZSDW ZT rozróżnia się trzy kategorie pilności:

Do pierwszej kategorii pilności zalicza się informacje wymagające natychmiastowej reakcji organu dowodzenia. Do nich należą informacje o:

- położeniu SNJ przeciwnika;
- uderzeniach jądrowych;
- użyciu przez przeciwnika broni chemicznej;
- sygnały, komendy, rozkazy bojowe.

Do drugiej kategorii pilności zalicza się informacje niezbędne do podejmowania decyzji i dowodzenia wojskami.

Są to dane o:

- położeniu, działaniu i stanie wojsk własnych i przeciwnika;
- decyzjach podjętych przez podległych dowódców i postawionych wojskom zadaniach;
- następstwach uderzeń jądrowych i chemicznych przeciwnika;
- faktycznej sytuacji skażeń promieniotwórczych i chemicznych;
- wykonanych zadaniach;
- inne informacje niezbędne dowódcy, szefom rodzajów wojsk do dowodzenia wojskami.

Do trzeciej kategorii pilności zalicza się wszystkie pozostałe informacje mające wpływ na decyzję dowódcy oraz pracę sztabu i szefów rodzajów wojsk.

Do przedstawienia w kodogramie CPiD wykorzystywane są odpowiednie symbole:

Sposób wymiany informacji	Kategorie pilności		
	1	2	3
Bez dokumentowania w punktach retranslacji	II	H	Δ
Z dokumentowaniem w punktach retranslacji	C	K	Γ

Redagując część adresowo-służbową w drugiej kolejności należy określić adres odbiorcy /AO/.

AO ustala się na określony przedział czasu lub etap walki i przedstawia się w tabeli adresów. Dane z tabeli adresów wprowadza się do EKO. Natomiast adresy poszczególnych osób funkcyjnych zapisuje się w pamięci SEMC jego WDSz.

AO zajmuje pięć pozycji oznaczenia części adresowo-służbowej kodogramu. Może składać się on z kombinacji liter i cyfr, np. 11A1II.

Poszczególne pozycje oznaczają:

- pierwsza - numer lub oznaczenie frontu /1/;
- druga - numer lub oznaczenie armii /1/;
- trzecia - numer lub oznaczenie dywizji /A/;
- czwarta - oznaczenie osoby funkcyjnej /1- dowódca/;
- piąta - oznaczenie urządzenia końcowego, na które wprowadza się informacje lub wyznacznik rodzaju pracy przy przekazywaniu wiadomości na okólnik.

Dla oznaczenia urządzenia końcowego przyjęto następujące symbole:

II - przy przesyłaniu wiadomości do WDSz i wyprowadzeniu jej na drukarkę i urządzenie zobrazowania;

Φ - przy przesyłaniu wiadomości do EKO i wprowadzeniu jej do EMC.

Jako wyznaczniki do przekazywania wiadomości metodą okólnikową przyjęto symbole Ψ , ω , ω_4 ; natomiast do przekazywania metodą okólnikowo-wybiorczą: X, \mathcal{L} , \mathcal{E} .

Pozostałe elementy składowe części adresowo-służbowej wpisywane są do kodogramów automatycznie przez SEMC WDSz.

Część informacyjna wiadomości redagowana jest przez użytkownika.

Przy wiadomości niesformalizowanej użytkownik przy pomocy PRSK, KAN i UZW może redagować dowolny tekst i przesłać go do odbiorcy /innej osoby funkcyjnej z tym, że tekst ten nie będzie "rozumiany" przez EMC i nie będzie mógł być nanoszony automatycznie na mapy. Będzie on jedynie wyświetlony na TMZ i zapisany przez drukarkę.

Wiadomości aformalizowane mają określoną strukturę. Mogą być redagowane jedynie w ściśle określony sposób przy wykorzystaniu sformalizowanych blankietów kodogramów przechowywanych w pamięci SEMC WDSz oraz w pozycyjnej i niepozycyjnej formie zapisu.

Część identyfikacyjna informacyjnej części wiadomości określa typ przesyłanej wiadomości. Dla oznaczenia poszczególnych typów wiadomości przyjęto następujące symbole:

- meldunek - A ;
- zapytanie - I ;
- pokwitowanie - A ;
- komenda - K ;
- odpowiedź - B ;
- wpisanie danych - H ;
- wiadomość kontroli funkcjonalnej - Φ .

Blankiety służące do formalizowania wiadomości składają się z części stałej zawierającej słowa bazowe i części zmiennej /znaczeniowej/ zawierającej charakterystykę danego słowa bazowego.

Część zmienną blankietu wypełnia użytkownik przy pomocy PRSK, KAN i UZW. Do tego celu wykorzystuje skróty pojęć operacyjno-taktycznych zawarte na klawiaturze PRSK lub w słowniku WDSz.

Przy redagowaniu zapytań do EKO, część adresowo-służbowa wiadomości jest standardowa i formułuje się automatycznie w momencie wywołania z pamięci SEMC określonego blankietu

Wiadomości sformalizowane mogą być przesyłane odbiorcy w formie:

- ankietowej;
- tabelarycznej;
- zapisu pozycyjnego;
- zapisu niepozycyjnego.

Sposób przedstawienia informacji każdorazowo powinien określić nadawca informacji.

Redagowane wiadomości mogą zawierać informacje tekstowe i graficzne.

Przy redagowaniu informacji graficznej z mapy, przy pomocy UZW, należy przestrzegać następujących zasad:

- przy zdejmowaniu współrzędnych obiektów o zamkniętych konturach, współrzędne pierwszego punktu zdejmuje się tylko jeden raz;

- zdejmowanie współrzędnych obiektów powierzchniowych wojsk własnych dokonuje się w kierunku przeciwnym ruchowi wskazówek zegara;

- zdejmowanie współrzędnych obiektów przeciwnika dokonuje się w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara;

- zdejmowanie współrzędnych obiektów liniowych wojsk własnych dokonuje się z prawa na lewo, a obiektów nieprzyjaciela - z lewa na prawo;

- zdejmowanie obiektów stanowiących kolumny marszowe dokonuje się w kierunku od ogona do czoła kolumny;

- kierunek działania obiektu zdejmuje się od punktu rozpoczęcia działania do punktu zakończenia działania.

Przy wskazywaniu rejonów obrony przyjęto określać:

- rejon kompanii - trzema punktami /trójkąt/;

- rejon batalionu - czterema punktami /czworobok/;

- rejon pułku /brygady/ - pięcioma punktami /pięciobok/.

Przy wskazywaniu rejonów obrony należy uwzględnić fakt, że AK kreśli znak "obrony" /zabki/ między pierwszym a drugim punktem współrzędnych.

4. PRZESYŁANIE INFORMACJI W PZSDW ZT

4.1. Organizacja procesu informacyjnego w PZSDW ZT

Przez proces informacyjny rozumie się zarówno bezpośrednią wymianę informacji pomiędzy osobami funkcyjnymi WDSz, jak i realizację funkcji zbierania, przechowywania, przetwarzania i wydawania informacji przez EKO.

W celu zapewnienia warunków organizacji procesu informacyjnego tworzona jest odpowiednia sieć transmisji danych, odpowiadająca przyjętej strukturze dowodzenia wojskami i warunkom prowadzenia działań.

W celu realizacji ZOT zapewniony jest dostęp do EKO wszystkich dywizyjnych WDSz /w wewnętrznej sieci teledacyjnej SD/. Natomiast dostęp do EKO pułkowych WDSz odbywa się pośrednio przez dywizyjne WDSz, pełniące funkcje retranslatorów.

Organizując proces informacyjny w PZSDW ZT sztab dywizji powinien określić:

1. Podział WDSz i WS na stanowiska dowodzenia.
2. Przydział oficerów do poszczególnych WDSz.
3. Tablicę adresów abonentów systemu.
4. Sieć transmisji danych /sieć teledacyjną/.

Pierwsze dwa przedsięwzięcia zazwyczaj zorganizowane są w dywizji na stałe. Doraźne zmiany mogą wynikać z zaistniałej, specyficznej sytuacji /uszkodzenie WDSz, wyeliminowanie ludzi itp./.

W celu opracowania tablicy abonentów sztab powinien ustalić abonentów systemu i przypisać im odpowiednie adresy teledacyjne, a następnie określić więzy logiczne między abonentami w procesie wymiany informacji. Wprowadzone do EKO adresy abonentów i powiązania logiczne między nimi umożliwiają automatyczną dystrybucję wiadomości /rezultatów ZOT/ z EKO poszczególnym odbiorcom.

W celu stworzenia warunków organizacji procesu informacyjnego tworzona jest sieć transmisji danych /teledacyjna/. Sieć ta powinna zapewnić optymalną wymianę informacji ze wszystkimi osobami funkcyjnymi przy wykorzystaniu urządzeń transmisji danych, pokładowych radiostacji i sieci telefonicznej.

Na podstawie zorganizowanej sieci transmisji danych i tablicy adresów abonentów do pamięci EKO wprowadza się tzw. program adresowania i programu dystrybucji rezultatów ZOT.

Adresy osób funkcyjnych zapisuje się w SEMC WDSz tych osób.

4.2. Wymiana informacji w podsystemie ogólnowojskowym PZSDW ZT

Wymiana informacji w PZSDW ZT może być realizowana bezpośrednio pomiędzy odpowiednio wyposażonymi ZMP WDSz oraz WDSz i EKO.

W tym celu organizuje się sieć transmisji danych podstawowych osób funkcyjnych.

W podsystemie ogólnowojskowym organizuje się sieć transmisji danych dowódcy dywizji, szefa sztabu, szefa wydziału rozpoznania i szefa zabezpieczenia chemicznego. Poszczególne sieci transmisji danych zorganizowane są na bazie UTD zainstalowanych w WDSz i EKO.

UTD dywizyjnych WDSz /MP 21M/ ma możliwość wymiany danych i informacji telegraficznej w trzech radiowych bądź przewodowych sieciach lub kierunkach transmisji danych z wykorzystaniem zasady komutacji wiadomości. Najczęściej wykorzystuje się w UTD:

- kanał 1 - do transmisji danych wewnątrz SD;
- kanał 2 - do transmisji danych z podwładnymi;
- kanał 3 - do transmisji danych z przełożonym.

W podsystemie ogólnowojskowym UTD i urządzenia automatyzacji umożliwiają:

- automatyczne kierowanie opracowanych kodogramów do kanałów transmisji danych zgodnie z ich adresami;
- automatyczne kierowanie kodogramów przez kanały łączności sposobem okólnikowym lub okólnikowo-wybiorczym;
- automatyczne utajnianie przesyłanych kodogramów;
- automatyczne odpieranie kodogramów;
- automatyczne wyprowadzania kodogramów na urządzenia wyjścia;
- obsługę kodogramów o trzech kategoriach pilności;
- automatyczne kierowanie kodogramów na marszruty obejścia;
- wymianę kodogramów z innymi UTD po maksimum 109 marszrutach.

Bezpośrednia wymiana informacji pomiędzy osobami funkcyjnymi dywizyjnych i pułkowych WDSz odbywa się głównie w reżimie półautomatyzowanym. Może ona odbywać się w sposób wbiorczy, okólnikowy lub okólnikowo-wybiorczy.

Przy wymianie informacji w sposób wybiorczy nadawca określa adres odbiorcy i wprowadza informację do UTD. Tam jest ona komutowana i przekazywana do sieci transmisji danych, w której pracuje UTD odbiorcy. UTD odbiorcy porównuje adres informacji z adresem UTD, przyjmuje informację, przetwarza ją i wyprowadza na urządzenia wyjścia. Jednocześnie przesyła do UTD nadawcy pokwitowanie przyjętej informacji.

Przy wymianie informacji w sposób okólnikowy nadawca wpisuje adres jednego z abonentów pracujących w sieci wewnętrznej, określa okólnikowy reżim wymiany danych i wprowadza wiadomość do UTD. Wiadomość przekazywana jest do sieci transmisji danych. Wszystkie UTD pracujące w sieci odbierają wiadomość i przesyłają na urządzenie wyjścia.

Przy wymianie informacji w sposób okólnikowo-wybioreczy, nadawca wpisuje adres jednego z abonentów pracujących w danej sieci, określa reżim transmisji danych, następnie wpisuje kryptonimy wywoławcze osób, do których ma dotrzeć wiadomość /do 6 kryptonimów/ i wprowadza do UTD.

UTD odbiorców, o wskazanych kryptonimach przyjmują, wiadomość i przekazują na urządzenia wyjścia.

W ramach wymiany informacji mogą być przekazywane sygnały do wodzenia, powiadamiania itp. Do tego celu wykorzystuje się tzw. system dowódczo-sygnałowy. Umożliwia on przekazywanie sygnałów kanałami transmisji danych poza wszelką kolejnością.

W celu przekazania sygnału należy wpisać dowolny adres odbiorcy określić reżim pracy SDS /"KCC+"/ i wprowadzić sygnał do UTD. Sygnał przekazany będzie w systemie okólnikowym wszystkim użytkownikom WDSz i EKO. Sygnały takie można przekazywać również w sposób okólnikowo-wybioreczy, według zasad określonych dla tego sposobu.

Bezpośrednia wymiana informacji pomiędzy osobami funkcyjnymi jest tylko częścią procesu informacyjnego.

Najwyższą formą procesu informacyjnego jest zautomatyzowana wymiana informacji przy wykorzystaniu EKO. W celu umożliwienia zautomatyzowanej wymiany informacji opracowuje się w sztabie tzw. program adresowania. Program ten zawiera powiązania logiczne osób funkcyjnych między sobą oraz ze zbiorem danych opracowywanym przez EKO. Na podstawie programu adresowania EKO wydaje obligatoryjnie, w określonym przedziale czasu, odpowiednie grupy informacji /danych/. Powstają one jako rezultaty ZOT informacyjnych i obliczeniowych. Dane te mogą być wydawane także na zapotrzebowanie upoważnionych osób funkcyjnych.

Uwagi końcowe:

Stosowane w PZSDW ZT środki automatyzacji i urządzenia transmisji danych umożliwiają organizację procesu informacyjnego na jakościowo nowym poziomie, znacznie zwiększającym jego możliwości.

Przekazywane w systemie informacje są wyprowadzane bezpośrednio na ZMP użytkowników, systemy zapisywane, a informacje graficzne nanoszone bezpośrednio na mapy. Są one utajniane i zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych.

Wpływa to znacznie na przyspieszenie całego procesu decyzyjnego realizowanego w dywizji, głównie w sytuacjach dynamicznych, wymagających natychmiastowych reakcji dowódców.

Niezależnie od niewątpliwych osiągnięć w tym zakresie należy stwierdzić, że nie jest optymalne i ostateczne rozwiązanie wspomaganie procesów informacyjnych w dywizji.

W przyszłości duże nadzieje pokłada się w nowej generacji środków łączności pracujących w systemie cyfrowym; bardziej doskonałych, o dużej "pojemności" UTD; nowoczesnych EMC, o dużej pojemności i szybkości działania.

Stąd też należy przewidywać, że kolejne zestawy PZSDW będą miały znacznie większe możliwości wspomagania pracy dowództwa w procesie dowodzenia wojskami.

Uwaga metodyczna:

Po zakończeniu wykładu poinformować wstępnie słuchaczy o sposobie przygotowania się do seminarium nt. "PZSDW ZT - struktura, charakterystyka, organizacja i zasady wykorzystania".

Zagadnienia do seminarium:

1. Przeznaczenie, skład i możliwości PZSDW ZT.
2. Charakterystyka WDSz, WS, EKO i technicznych środków automatyzacji.
3. Wykorzystanie zadań operacyjno-taktycznych realizowanych w PZSDW ZT.
4. Organizacja systemu stanowisk dowodzenia dywizji i pułków wyposażonych w zestaw PZSDW ZT.
5. Metody pracy osób funkcyjnych w dowodzeniu z wykorzystaniem PZSDW ZT.
6. Wymiana wiadomości w PZSDW ZT.

Ukierunkować słuchaczy, że w grupach specjalistycznych, obok ogólnej znajomości systemu, szczególną uwagę ~~zw~~wracać należy na środki dowodzenia danego podsystemu i ich wykorzystanie w procesie dowodzenia.

Opracował

płk dr *Bogdan Tarasiuk*

Wykonano w 3 egz.
Egz.nr 1 - 3 - Bibl. *Warsz.*
Wyk. płk Tarasiuk
/tel. 13932/
Druk.B.K. dnia 18.11.88r.
Nr ks. Pf. 50/KD/88

